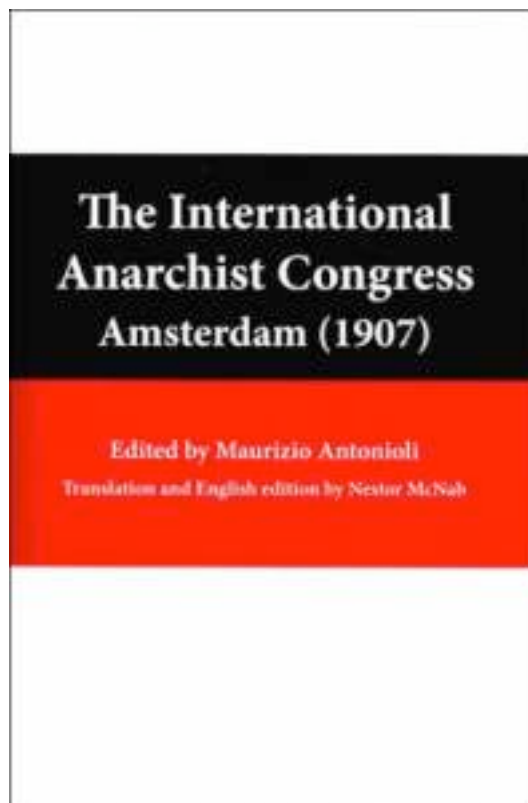

Maurizio Antonioli (ed.), «Το Διεθνές Αναρχικό Συνέδριο, Άμστερνταμ 1907» (Black Cat Press)

Το 280 σελίδων αυτό βιβλίο αποτελεί τη μετεξέλιξη μιας μπροσούρας της ιταλικής Federazione dei Comunisti Anarchici (FdCA) που είχε εκδοθεί μερικά χρόνια πριν στη σειρά «Μελέτες για μια Ελευθεριακή Εναλλαγή» («Studies for a Libertarian Alternative») στην αγγλική γλώσσα (και η οποία είναι διαθέσιμη και στο διαδίκτυο).

Το παρόν βιβλίο είναι εν πολλοίς εργασία του ιστορικού Maurizio Antonioli, ο οποίος είναι καθηγητής Σύγχρονης Ιστορίας της Σχολής Πολιτικών Επιστημών Του Πανεπιστημίου Μιλάνου. Να σημειώσουμε εδώ ότι ο Maurizio Antonioli έχει δημοσιεύσει αρκετές μελέτες που αφορούν την ιστορία του ιταλικού εργατικού κινήματος, ιδιαίτερα την ιστορία και τους αγώνες της Ομοσπονδίας Εργατών Μετάλλου και των Εργατικών Κέντρων (Camere del Lavoro) των περιοχών Μιλάνου και Λομβαρδίας.

Η μετάφραση στην αγγλική γλώσσα και η γενική επιμέλεια της έκδοσης είναι εργασία του συντρόφου Nestor MacNab, συν τοις άλλοις, μέλους της FdCA και της εκδοτικής ομάδας του www.anarkismo.net

Το βιβλίο «Το Διεθνές Αναρχικό Συνέδριο, Άμστερνταμ 1907» («The International Anarchist Congress, Amsterdam 1907») αποτελείται από διαφορετικά κεφάλαια που αφορούν τις έξι μέρες διάρκειας του Συνεδρίου, αφού οι εκδότες του βιβλίου παραθέτουν τις εισηγήσεις, τις τοποθετήσεις των συνέδρων και βασικά σημεία του διαλόγου που αναπτύχθηκε σε κάθε ξεχωριστό θέμα που παρουσιάστηκε στο Συνέδριο. Τα θέματα, δε, αυτά αφορούσαν πολλά και ποικίλα θέματα όπως συμμετοχή στο Αντιμιλιταριστικό Συνέδριο που γινόταν τις ίδιες μέρες στο Άμστερνταμ, αναφορές για την κατάσταση του τότε αναρχικού κινήματος μιας σειράς χωρών από τις οποίες προέρχονταν οι σύνεδροι (Βέλγιο, Βοημία, Ολλανδία, Ρουμανία, ΗΠΑ, Αυστρία, Γερμανία, Ρωσία, Σερβία, Ιταλία, Αγγλία), αναρχισμός και οργάνωση (που κάλυψε ολόκληρη τη δεύτερη μέρα του Συνεδρίου και μέρος της τρίτης), η Αναρχική Διεθνής, αναρχισμός και συνδικαλισμός, αναρχικός Τύπος, η Ρωσική Επανάσταση (του 1905), ο συνδικαλισμός και η γενική απεργία, ο αναρχισμός και τα συνδικαλιστικά κινήματα στην Αργεντινή, αναρχισμός και αντιμιλιταρισμός, εκπαίδευση των παιδιών, αλκοολισμός, παραγωγικοί συνεταιρισμοί, η γλώσσα εσπεράντο και άλλα. (Να σημειωθεί ότι στα περισσότερα από τα ζητήματα αυτά το Συνέδριο υιοθέτησε και εξέδωσε συγκεκριμένες Αποφάσεις-Ψηφίσματα).

Επίσης, στο βιβλίο παρατίθενται σε μορφή παραρτημάτων αρκετά κείμενα-αναφορές σχετικά με τη δράση των αναρχικών στη Ρωσία καθώς και τη Ρωσική Επανάσταση του 1905, που κατατέθηκαν στο Συνέδριο.

Το Συνέδριο αυτό συνήλθε στο διάστημα 26-31 Αυγούστου 1907, στο Plancius Hall του Άμστερνταμ. Φέτος κλείνουν 105 χρόνια από τη διεξαγωγή αυτού του αρκετά σημαντικού για το διεθνές αναρχικό κίνημα Συνεδρίου.

Το προηγούμενο (από αυτό) Αναρχικά Συνέδρια ήταν αυτό που συνήλθε το 1881 στο Λονδίνο, στο οποίο καταβλήθηκε προσπάθεια επανασύστασης της παλαιάς Α' Διεθνούς, αν και εγκαινιάζόταν τότε η περίοδος της λεγόμενης «αναρχικής τρομοκρατίας» (propaganda by deed), η οποία απομάκρυνε το αναρχικό κίνημα από τις εργαζόμενες μάζες.

Κατά την περίοδο ανάμεσα στο 1881 και το 1907 συνέβησαν αρκετές και δραματικές αλλαγές στο εργατικό κίνημα. Αυτή την περίοδο, πάντως, οι αναρχικοί τοποθετήθηκαν απόλυτα έξω από την σφαίρα της εργατικής τάξης, αν και μερικοί ελάχιστοι σύντροφοι παρέμειναν στο πλευρό των εργαζομένων. Όταν το αναρχικό κίνημα κατάλαβε σε κάποια στιγμή ότι έπρεπε να θέσει ένα τέλος στην απομόνωσή του, το αποτέλεσμα ήταν να συγκληθεί το Διεθνές αυτό Συνέδριο στο Άμστερνταμ στο οποίο έπρεπε να συζητηθούν τα πιο σημαντικά ζητήματα της εποχής: τη στάση των αναρχικών στο (τότε) νέο φαινόμενο του συνδικαλισμού καθώς και το ζήτημα της αναρχικής οργάνωσης.

Στο διάστημα μια βδομάδας, λοιπόν, οι σύνεδροι που συμμετείχαν στο Συνέδριο ασχολήθηκαν σοβαρά με μια σειρά καίριων ζητημάτων που απασχολούσαν το διεθνές αναρχικό κίνημα της εποχής, όπως το πάντα ακανθώδες ζήτημα της οργάνωσης, της δουλειάς στο συνδικαλιστικό κίνημα, το ζήτημα της γενικής απεργίας ως μεθόδου πάλης και διάφορα άλλα, καθώς και με την πιθανότητα ίδρυσης μιας νέας Αναρχικής Διεθνούς.

Όπως είπαμε πριν, τα χρόνια εκείνα ήταν η αμέσως επόμενη εποχή από το χρονικό εκείνο σημείο κατά το οποίο οι αναρχικοί, επιτέλους, κατάλαβαν ότι η propaganda by deed δεν οδηγούσε πουθενά και αποφάσισαν να επιστρέψουν στις ρίζες από τις οποίες γεννήθηκε το αναρχικό κίνημα, δηλαδή τα χρόνια του Μιχαήλ Μπακούνιν και της Α' Διεθνούς. Έτσι, λοιπόν, ήταν φυσικό ότι από όλα τα θέματα που συζητήθηκαν στο εν λόγω Συνέδριο, αυτά που αποδείχθηκαν το πλέον συζητήσιμα και πιο σημαντικά από την πλευρά της μελλοντικής ανάπτυξης του αναρχικού κινήματος, ήταν το ζήτημα της οργάνωσης και το ζήτημα των νέων τότε συνδικαλιστικών και εργατικών κινήματων που αναδύονταν παντού και η σχέση των αναρχικών με αυτά, καθώς και η σχέση μεταξύ της ειδικής αναρχικής οργάνωσης με τις μαζικές εργατικές οργανώσεις. Πώς θα μπορούσε το ένα να αλληλεπιδράσει με το άλλο; Έπρεπε οι αναρχικοί να συμμετέχουν στους εργατικούς αγώνες ως μέλη πολιτικών οργανώσεων;

Να σημειωθεί ότι στο εν λόγω Συνέδριο πήραν μέρος σημαντικές φυσιογνωμίες του διεθνούς αναρχικού κινήματος της εποχής, όπως οι Christian Cornelissen, Errico Malatesta, Luigi Fabbri, Emma Goldman, Aristide Ceccarelli, Thomas Keel, Karl Walters, Nikolai Rogdaev, S. Velev, Pierre Monatte, Amedee Dunois και αρκετοί άλλοι από χώρες όπως Ολλανδία, Ιταλία, Γερμανία, ΗΠΑ, Αργεντινή, Αγγλία, Πολωνία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Ρωσία, Βέλγιο, Γαλλία και Βοημία.

Στην πορεία προς την πραγματοποίηση αυτής της έκδοσης και στην εισαγωγή του στο βιβλίο «Dibattito sul sindacalismo: Atti del Congresso Internazionale anarchico di Amsterdam (1907)» (που εκδόθηκε στην ιταλική γλώσσα το 1978), ο ιστορικός του κινήματος της εργατικής τάξης Maurizio Antonioli, εξετάζει τη διαδικασία που οδήγησε στο Συνέδριο του Άμστερνταμ καθώς και τη σπουδαιότητά του όσον αφορά το εργατικό αλλά και το αναρχικό κίνημα της εποχής. Μετέπειτα, ο Antonioli παραθέτει τις διάφορες αναφορές σε αναρχικά έντυπα της εποχής σχετικά με το Συνέδριο, συνθέτοντας την πιο ολοκληρωμένη εργασία σχετικά με το Συνέδριο, ενώ παραθέτει και την όλη συζήτηση που κράτησε έξι μέρες.

Στο παρόν βιβλίο, εκτός από τα πρακτικά των έξι ημερών διαρκείας του Συνεδρίου, τις Αποφάσεις και τα Παραρτήματα, παρουσιάζονται αρχικά ένας σύντομος πρόλογος του μεταφραστή στην αγγλική γλώσσα και επιμελητή της έκδοσης Nestor MacNab, και ακολουθεί μια αρκετά εμπειριστατωμένη εισαγωγή με τίτλο «Αναρχισμός και/ή Συνδικαλισμός» του Maurizio Antonioli μαζί με ένα αρκετά χρήσιμο από ιστορικής πλευράς εκδοτικό σημείωμα του ίδιου όσον αφορά τα σχετικά δημοσιεύματα και την έκταση που πήρε το Συνέδριο μέσα από τις σελίδες και τις στήλες των αναρχικών εφημερίδων, περιοδικών και άλλων εκδόσεων της εποχής.

Σήμερα, πάνω από έναν αιώνα μετά, οι διάφορες θέσεις και απόψεις των σημερινών αναρχικών συντρόφων και οργανώσεων δεν έχουν χάσει τίποτε από την αξία τους ή τη μαχητική τους ικανότητα και εξακολουθούν να αποτελούν αποφασιστικά σημεία αφετηρίας για όλους αυτούς και αυτές που σήμερα αντιμετωπίζουν παρόμοιες καταστάσεις και διλήμματα και κατατρίβονται με τα ίδια πάνω-κάτω ζητήματα και προβλήματα. Το βιβλίο αυτό για το Διεθνές Αναρχικό Συνέδριο του Άμστερνταμ του 1907 αποτελούν

μερικές μόνο από τις ατράνταχτες ιστορικές και μη αναφορές μας ανεκτίμητης αξίας.

Τέλος να πούμε ότι το βιβλίο εκδόθηκε από το Black Cat Press που εδρεύει στο Edmonton της Alberta του Καναδά και όποιος/α ήθελε να το προμηθευτείς ανατρέξει στην ιστοσελίδα τους <http://www.blackcatpress.ca>

Dimitris Troaditis

Δημοσιεύτηκε στο “Rebel Worker”, αναρχοσυνδικαλιστικό περιοδικό από το Σίδνεϊ, τεύχος 214, Αύγουστος-Σεπτέμβρης 2012. Ακόμα στα www.anarkismo.net και <http://ngnm.vrahokipos.net>